

ชื่ออื่น : ตะ มะหัง หูชา

ไม้ต้น ขนาดเล็ก สูงได้ถึง 15 ม. เรือนยอดเปิด ไม่เป็นระเบียบ ใบใหญ่ๆ ออกเป็นกระจุกที่ปลายกิ่งใหญ่ เปเลือกสีน้ำตาลอ่อนถึงสีออกขาว ใน กว้างได้ถึง 50 ซม. ยาวได้ถึง 60 ซม. มี 3(5) พุ (บางที่ไม่จักชัด) โคนกลมกว้าง กันปิดโดยก้านใบ ติดลึกจากขอบใบ 3-13 ซม. ขอบจักซี่ฟันหยาบ ต่อมรูปถ้วยอยู่ที่ปลายซี่ฟันและระหว่างซี่ฟัน ใบแก่หนา คล้ายหนัง ด้านบนเพี้ยบขุ่น ด้านล่างสีอ่อนกว่า มีขนเหนียวสีทอง และจุดสีแดงเล็กๆ เส้นใบหลักมีกลุ่มหยาบสีเทา เส้นใบยื่อยเมื่อนะเอียดกว่า สีขาว ไม่มีต่อม ก้านใบยาว 16-38 ซม. แบบด้านบน (เป็นรูปตัว D เมื่อตัดขวาง) ขนจะเสื่อม เห็นรูปของขนาดกว้างได้ถึง 25 ซม. ยาวได้ถึง 50 มม. ปลายแหลมตั้งขึ้น ขนสีทองติดทน กิ่งกว้างถึง 3 ซม. ต้น (ไม่มีมีดภายใน) มีแผลเป็นที่ใบหลุดร่วงไป มีขนสากระเงิน ดอก ดอกเพศผู้ออกเป็นช่อแน่นกว้างได้ถึง 24 ซม. ยาวได้ถึง 5 ซม. ขอบชุ่รจะ ข้อนชิดกัน ติดแน่น ดอกออกไม่เป็นระเบียบ กลุ่มจะประมาณ 10-15 ดอก แต่ละดอกมีเกสรเพศผู้อยู่ 2-3 อัน ดอกเพศเมียออกเป็นช่อเหมือนดอกเพศผู้ แต่เล็กกว่า ยาว 15-25 ซม. ผล : ขนาดประมาณ 8 มม. ก้านดอกเล็กเรียว ยาว 5-12 มม. มีหลายผลด้วยกัน เป็น 2 พุชัด สีเหลืองและต่อมเหนียว ไม่มีหานมหรือเข้า พบร้าไว้ในป่ารุ่นชื้น เป็น Macaranga ที่ใบใหญ่ที่สุดในภาคใต้ และเป็นพืชที่เป็นใบเดียวที่ใบใหญ่ที่สุด ของพืชพื้นเมือง ต้นกล้า ใบใหญ่กว่า ขนาดถึง 90 ซม. ก้านยาว 60 ซม.

ข้อมูลอ้างอิง : ไชยรงค์ ภารกุลพงษ์ ; ชนกานต์ ใจดีสุวัฒนา และทีมงานภาฯ สงขลาฯ, นิพนธ์ที่ 2, ครั้งที่ 1 ครุฑ์พ. ใช้งานครั้งล่าสุด 2559
แหล่งประกอบ : <http://www.natureloveyou.sg/Macaranga%20gigantea/Main.html>

